

3/10/65

✱ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ✱

Ήσαν δεινοί σχοπευταί...

ΕΙΧΑΝ έπισημάνει με τάνραντάρ τόν κινούμενο στό δημόσιο δρόμο τής Γαλάτιστας αυτόκίνητο. Έφωδιάσθηκαν με άφθονα πυρομαχικά (..πέτρες κοφτερές), καλύφθηκαν πίσω από ένα θάμνο και μόλις έμφανίσθηκε ό στόχος άρχισαν τήν επίθεση.

Τά πυρά ύπήρξαν καταιγιστικά και ή βολή άποδείχθηκε εϋστοχη. Τί λέω εϋστοχη, διάνα! Τό πάρ—μπριζ θρύψαλα.

Και οι νικητές, δυό νεαροί 12 και 13 χρονών, με σβελλάδα πού συναγωνιζόνταν τήν ταχύτητα των διαστημοπλοίων, χάθηκαν μέσα στη ρεματιά.

Ένα «Σίμκα» πού άκολουθούσε σταμάτησε και οι Γάλλοι έπιβάτες τουρίστες θαύμασαν τά γενόμενα, τήν άγωγή των παιδιών μας, τόν πολιτισμόν μας.

—Τί φταίω έγώ κύρ Άστυνόμει; Έλεγε σέ λίγο ό πατέρας στό Σταθμάρχη του χωριού.

Αυτό είναι τό κακό: όσοι έχουν τή φροντίδα τής άνατροφής των τέκνων των δέν νοιόθουν τήν ύποχρέωση πού έχουν νά τά έποπτεύουν.

Οι Έπιθεωρητές των δημοτικών σχολείων μας άς προσέξουν τό θέμα αυτό. Γιατί άκουσα πώς και άλλα κρούσματα παρόμοια σημειώθηκαν πρόσφατα στη Χαλκιδική.

Τό σχολειόν γονέων

ΠΟΛΥ έπίκαιρα διάβασα στην παρισινή έφημερίδα «Μόντ» (φύλλο 28—9—65) πώς άνοιξαν στό Παρίσι μαζύ με τά άλλα σχολεία και τά Σχολεία Γονέων. Στο πρόγραμμα του σχολικού έτους 1965—66 περιλαμβάνονται:

— Πληροφορίες και συζητήσεις ανά οικήματα των σχολείων αυτών

— Έκπομπές ραδιοφωνικές πάνω στο θέμα: «Τό πέραςμα των παιδιών στη ζωή του έφήβου».

— Προβολή φίλμ και ανταλλαγή απόψεων επί οικογενειακών ζητημάτων στην Ίατρική Σχολή.

— Διαλέξεις στη Σορβόνη με θέμα: «διάφοροι όψεις του

άνθρώπου».

Τά Σχολεία έκδίδουν μηνιαίο περιοδικό και μπροσουρές, επί πλέον δέ ειδική ύπηρεσία στις έδρες τους δίδουν προφορικά ή και με άλληλογραφία στους γονείς πού θέλουν πληροφορίες και συμβουλές σχετικές με τήν άνατροφή και τήν άγωγή των παιδιών.

Είπα στό φίλο μου: Κάτι τέτοιες Σχολές δέν θά μπορούσε νά λειτουργήσουν και στην Ελλάδα;

Και έλαβα τήν άπάντηση: —Όλα τάχει ή Ζαφειρίτσα, (βλέπε και: έξετάσεις άκαδημαϊκού άπολυτηρίου), μόνο ό φερετζές τής έλλειπει!

Τά όπλα των κυνηγών

ΣΥΜΠΑΘΩ πολύ τους Νεμρώδ. Και έντροφώ έξαιρετικά στις ιστορίες τους και στα.. παθήματά τους.

Έξαφνα προχθές γέλασα τόσο!

Στη διαδρομή μας με τό «μοτόρι» άπ' τό γραφικό νησί τής Άμμουλιανής προς τήν Τρυπητή άκουσα τό φίλο μου κυνηγό ένώ σημάδευε σ' ένα σμήνος γλάρων πού περιίπτετο στο πλεούμενό μας:

—Πρόσεξε! σέ λίγα δευτερόλεπτα θά προσθαλασσωθούν τρείς..

Άλλά..
Μπαμ, ήκούσθη στον άέρα Πλήν τά βόλια πήγαν πέρα..

Και οι γλάροι καγχάζοντες κι' άτόραχοι έξακολούθησαν τήν πτήση τους.

Άλλά άς έλθω στο προκειμένο.

Μηχανοκίνητοι πιά και οι κυνηγοί μας μπαίνουν στα λεωφορεία με ύφος άρειμάνιο και με τά όπλα σέ θέση.. έτοιμότητας. Δέν νομίζουν όμως πώς πρέπει νά τά λύνουν και νά τά τοποθετούν στή θήκη τους; Δέν είναι μόνο ό τρόμος και ή άνησυχία πού προκαλούν στους συνειπιβάτας. Έχουμε και τό δεσόμειο ότι πολλά άτυχήματα σημειώθηκαν στο παρελθόν.

Και επειδή στο Ρωμείο «ό φόβος φυλάγει τό ξρμα», μιά σχετική Άστυνομική άπαγορευτική διάταξις άς έκδοθής τό γρηγορώτερο.